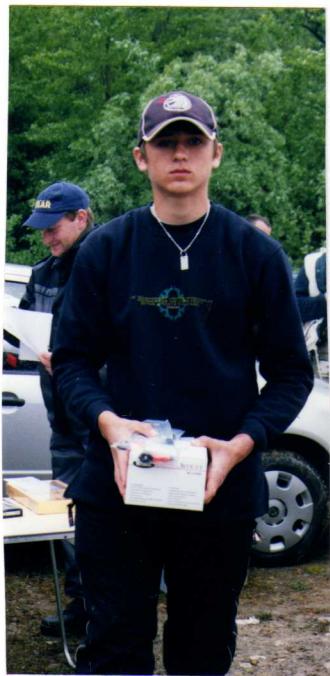

SRZ MsO Dubnica nad Váom
Obvodná organizácia č. 2 Nová Dubnica

Fotoalbum

70 rokov dubnicko-ilačského
nybánsstva

Liste pasovací

Kterýmž my sbor rybářův veřejně známo činíme,
že ukazatel tohoto listu, rybář a přítel náš
pan

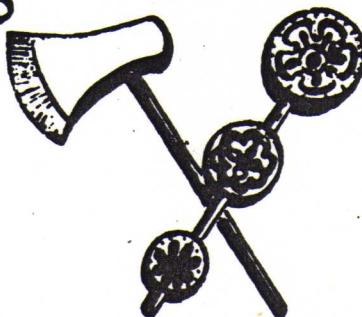
sezením na Zboží zvaném
byl se všelikému kumštu rybářskému, lovу
ve všech vodách vyučil a přísným exámem prošel.

U sezením valném L. P.
byl pak dle regulí staroslovnych pasován a dáno
mu právo státi se rybářem.

Na svědomí jeho povždy přikázáno:

„Vodu i přírodu povždy cti a opatruj,
to rybářský buď vždy žákon tvůj!“

Na důkaz toho
dáváme

pečeť svou
přitisknouti.

Anno Domini

Strážce revíru

Hlavní lovčí

Baštýr

Rybári versus kormorány...¹⁹⁹⁰

Škodlivý vplyv kormoránov veľkých na stav rýb vo vodných tokoch a stojacích vodách, uznali po dlhých prieťa-hoch aj ochranári. Na žiadosť Slovenského rybárskeho zväzu (SRZ) MŽP SR udelilo vý-nimku z ochrany kormorána, a to povolenie na odstrel 800 kormoránov veľkých ročne v rámci celého Slovenska.

Ich prvé odstrely boli organizované ešte v minulom roku, kedy sa v období od januára do marca podarilo celkovo zneškodniť iba 141 týchto predátorov. Počas tejto zimy sa už na odstrel kormoránov veľkých s vla-najšími skúsenosťami pripravovali aj polovníci z polovníckeho združenia Dubeň Teplička nad Váhom.

Toto združenie hospodári v úseku riek Váh a Kysuca po Brodno. Práve v tomto úseku sa začali v ostatných rokoch vý-razne zhromažďovať kormorány. Ich prítomnosť v týchto rybárskych regiónoch sa prejavila hlavne na úbytku rýb. Treba si uvedomiť, že kormorán veľký musí zjest denne takmer tri štvrti-te kilogramu rybacieho mäsa, čiže minimálne jednu rybu denne. Neraz sa stane, že chytí veľkú rybu - tú len poškodí, nechá na brehu a chytá ďalšie.

V zime bolo na brehoch pri lo-vení či nocovaní na stromoch vidno 300 až 500 kormoránov. Keď si to vyrátame za päť mesiacov, čo sa u nás tieto vtáky zdržiavalí, sú to tony rýb, ktoré mu-sia v rieках zákonite chýbať.

Kormorán veľký patrí medzi chránené druhy. Škody, ktoré spôsobuje v rybnom hospodárstve, už prestávajú byť zanedbateľné.

FOTO - (IT)

„Ako sa vlastne poľuje na kormorány?“ spýtali sme sa Vladimíra Volocha, hospodára polovného združenia v Tepličke nad Váhom.

Musia dostať šancu

„Je to dosť náročné. Veľmi rýchlo sme zistili, že tieto vtáky sú vysoko inteligentné a organizované. Prekabátiť ich bolo časom čoraz ďažšie. Majú svojich strážcov, pozorovateľov, hlášičov aj lovčov. Keď sme začínali s ich odstrelom vlni, ešte nás nepoznali, a za krátke čas sa nám ich podarilo zastreliť 54 ku-sov. Počas tejto sezóny sme boli na polovačkách takmer každý víkend, a doteraz sme zastrelili

124 kormoránov. Pri streľbe sa im však musí dať šanca na preži-tie, a preto sa strielajú len vo vzduchu. Ich telo a kosti sú dosť tvrdé, broky akoby sa od nich odrážali - alebo cez krídla, či chvost preleteli, a nestalo sa im nič. Na jedného zastreleneho kormorána bolo treba veľa vý-strelov,“ konštatoval V. Voloch.

Možno práve aj táto skutočnosť mnohých polovníkov loviť tieto vtáky neláká. Polovačka na kormorány musí byť ohľásená ochranárom, zastrelené vtáky musia byť odovzdané na vý-skum, a potom na likvidáciu.

Je okolo toho veľa „papiero-vania“. Musí sa robiť v úzkej spo-lupráci s rybármi, ktorí kormo-ránov sledujú a vedia, kde sa

práve zdržujú. V Žiline by bez pomoci Richarda Barana, hos-podára Vodného Diela Žilina, po-lovačka na kormorány nebola možná. Každý deň vedel, kde sa zdržujú, a preto polovníci chodi-li na isto. Cielene ich plašil.

Niekolkokrát sa na týchto po-lovačkách zúčastnili aj hostia z iných polovných združení Slo-venska. Tí si takéto polovačky pochvalovali, lebo na nich sa mohlo ukázať, kto ako dobre strieľa a akú má mušku.

S príchodom jari kormorány odlietajú, no už teraz môžu v Žiline konštatovať, že pre zacho-vanie stavov rýb na úseku rieky Váh, VD Žilina a Kysuce urobili kus dobrej roboty.

PAVOL ĎURČO

Pelikán kučeravý navštívil aj naše vody

2011

V posledných dňoch minulého roka spozorovali ornitológi via nedaleko Kalinkova vzácnú vtáčiu návštevu – pelikána kučeravého. O tejto návšteve nám porozprával RNDr. Dušan Karaska, člen výboru Slovenskej ornitologickej spoločnosti (BirdLife Slovensko).

rn rozhovor

Kolkýkrát sa u nás objavil pelikán kučeravý?

„Je to v poradí druhé pozorovanie tohto veľmi vzácnego záťulanca na území Slovenska. Prvýkrát sme ho pozorovali v roku 1980 na Iňačovských rybníkoch v okrese Michalovce.“

Prečo a odkiaľ sa premiestnil práve do tejto lokality?

„Pelikán kučeravý (*Pelecanus crispus*) ostrovčekovo obýva vhodné lokality – rozsiahle stojaté alebo pomaly tečúce zarybnené vody s dosťatkom pálky, trstín alebo iných rastlín, a to od Balkánskeho polostrova cez strednú Áziu až do západnej Číny; na juh po Perzský záliv. V Európe je veľmi vzácný a jeho početnosť sa odhaduje na hniezdíace páry. Najbližšie hniezdiská sú na Balkáne, kde najpočetnejšie hniezdi v delte Dunaja v Rumunsku. Z týchto balká-

skych lokalít pravdepodobne pochádza pozorovaný jedinec. V Európe hniezdi o niečo početnejší pelikán obyčajný (*Pelecanus onocrotalus*), ktorý mu je veľmi podobný, a aj ten sa k nám vzácné zatúlal.“

Kde je jeho najvýraznejší výskyt?

„Najbližšie hniezdiská tohto v Európe vzácnego druhu sú juhovýchodne od nás, v delte Dunaja, kde hniezdi približne 100 párov. Menšie hniezdiská sú aj v ďalších lokalitách v Grécku, Ma-

cedónsku, Albánsku a na Ukrajine. Celkovo v Európe, vrátane Turecka a delty Volgy v Ruskej federácii, nehniesdzi viac ako 1000 párov. Hniezdi v kolóniach na ostrovoch v rozsiahlych záťastoch vodných rastlín na miestach, kde má pokoj.“

Aké veľké sú tie to vtáky?

„Pelikán kučeravý je veľký vtáči druh patriaci do radu veslonožcov, spolu s kormoránmi a ďalšími výhradne morskými druhmi – sulami, fregatami a faetonmi. Dosahuje veľkosť la-

bute. Váži 9 - 13 kilogramov, a rozpätie krídel má okolo 2,5 metrov. Výborne plachtí a takto dokáže prekonať aj veľké vzdialenosť. Obvykle sa zdržuje v kŕdľoch. Dospieva vo veku 3 rokov, je biely s čiernymi letkami; mladé sú hnedej farby, postupne s vekom blednú.“

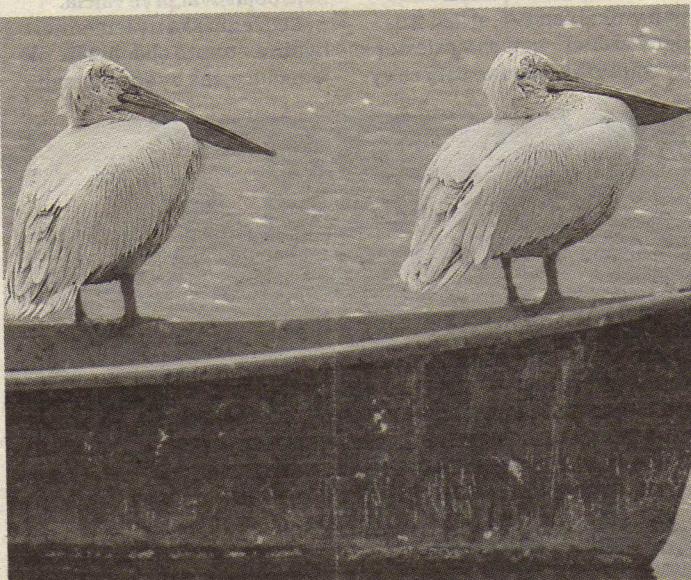
Ktoré sú charakteristické znaky pelikána kučeravého?

„Pelikány sú ľahko určiteľné podľa typického mohutného tela podobného labuti s veľkým dlhým zobákom s kožovitým vakom na jeho spodnej čelasti, slúžiacim na chytanie rýb. Na hlave má charakteristický chochlik. Združuje sa len pri vodách, obvykle pláva na hladine.“

Je možné, že v budúcnosti sa aj častejšie objaví tento druh u nás?

„Vzhľadom na extrémnu vzácnosť tohto vtáčieho druhu a úbytok vhodných hniezdných možností v juhovýchodnej Európe, nemožno ani v budúcnosti očakávať jeho častejší výskyt u nás. S rastom počtu ornitológov na Slovensku však možno predpokladať, že v budúcnosti budú pelikány, ako aj iné záťulance, zistované u nás častejšie, pretože častejšia návšteva prírody môže skôr odhaliť vzácných návštevníkov našich končín. Ved' viac očí viac vidí...“

BÉLA SUSLA

Pelikán kučeravý patrí k celosvetovo ohrozeným druhom.

FOTO - (IT)

2002

Rybári v novej sezóne S NOVÝM ZÁKONOM O RYBÁRSTVE

Februárová výročná členská schôdza obvodnej organizácie č. 2 SRZ v Novej Dubnici potvrdila, že dosiahnuté výsledky za uplynulý rok a celé funkčné obdobie boli priažnivé. V minulom roku novodubnickí rybári ulovili 2 295 rýb o hmotnosti 3 013 kg. Medzi úlovkami najhodnotnejší zaznamenal Ing. Ján Mráz, ktorý ulovil v kanáli Váhu pod dubnickou centrálou pstruhu potočného o hmotnosti 2,4 kg.

Avšak nie len úlovky členov organizácie v poslednom období, ale aj brigádnická činnosť zdobili dosiahnuté výsledky uplynulého obdobia. Tí, čo pravidelne navštievujú Slávnicu vedia ohodnotiť dielo, ktoré tu rybári vybudovali. Postavenie prístrešku, prestavanie skladu dreva a výstavba krbu vytvorili ďalšie významné predpoklady pre využívanie Slávnice k rekreačným účelom.

V priebehu rokovania prevzal najvyššie ocenenie Rady SRZ František Tvrď - Čestné členstvo v SRZ. Ing. Alexander Duchoň prevzal Čestný odznak III. stupňa „Za zásluhy“.

Voleby výboru pre nové funkčné obdobie potvrdili vo funkciách všetkých, ktorí sa na úspešných výsledkoch obvodnej organizácie v posledných rokoch podieľali.

Neuplynul ani týždeň od výročnej členskej schôdze novodubnických rybárov, keď NR SR schválila zákon č. 139 Z. z. o rybárstve. Ani prezidentovi Slovenskej republiky Rudolfovi Schusterovi netrvalo dlho ho podpísť a tak zákon je od 1. apríla 2002 platný pre všetkých. Rada SRZ dala vytlačiť 110 tisíc výtláčkov, aby každý rybár si ho mohol podrobne naštudovať. Než však rybári obdržia jeho výtláčok, je potrebné, aby sa o podrobnostiach infomovali všetkými spôsobmi. Prvými čo sa zoznámili s jeho textom boli čle-

novia rybárskej stráže na aktíve 20. apríla t.r.

Pre nás je rozhodujúce zatiaľ to, že pstruhová sezóna sa začala 16. apríla a kaprová sezóna sa začína 1. júna. Prvé dva týždne v máji sú podľa zákona určené na konanie pretekov základných a mestských organizácií SRZ. Obvodná organizácia č. 2 SRZ v Novej Dubnici bude mať svoje preteky 5. mája na štrkovisku Dubnička. V tom istom termíne sa uskutočnia aj preteky ilavskej obvodnej organizácie. Tie budú na rybníku v Ilave - nedaleko diaľnice. Dubnická obvodná organizácia uskutoční svoje preteky 12. mája na rybníku Prejta - dolná nádrž.

Preteky detí všetkých obvodných organizácií sa uskutočnia 1. mája. Deti z Novej Dubnice a okolia budú mať svoje preteky na štrkovisku Dubnička - rybník č. 2.

So želaním úspešnej rybárskej sezóny v tomto roku pre všetkých novodubnických rybárov - bohatých úlovkov ale najmä pekných zážitkov pri vode, ešte jedna prosba: Rybári sledujte a informujte sa o dianí v SRZ. Nový zákon o rybárstve je od 1. apríla skutočnosťou a všetci sa mu musíme podriadiť. Všetky potrebné informácie vám budeme poskytovať vo vývesnej skrinke v Novej Dubnici.

Ing. Rudolf VANEK
predseda
obv. org. č. 2 SRZ

K udeleniu Čestného odznaku III. stupňa „Za zásluhy“ Alexandrovi Duchoňovi (vľavo) blahoželá predseda obv. org. č. 2 v Novej Dubnici Ing. Rudolf Vanek.

Najvyššia
odovzda

Všeobecne
šťastiu.
Si stvori
ktorý k
Radost
Si zarm
si hlad
sa k sr
ňou živ
zomrie
Tvrárou
plakat,
nemôž
snúbi
nevyl
na skra
aby si
Cesta
vychád
Nikto s
povede
za sv
vypoč
záslu
trýzne
Prečo
staro
usme
na ko
späť
si sa
člove
neko
dokon
šťast
však
život
ak s
rado
Ako
daná
všetk
rado

RYBOLOVU SA VENUJE OD DESIATICH ROKOV

Ako štátny tréner slovenskej reprezentačie je dvojnásobný majstrom sveta

som sa stal profesionálnym rybárom a preto bolo mojim veľkým snom vyštudovať rybársku priemyslovku. Pretože jediná takáto škola pre celé vtedajšie Československo bola vo Vodňanoch pri Českých Budějovicach, kde prijímal len dvadsať detí do ročníka, tak sa mi to zdalo byť nerealizovateľné. Nemali sme žiadne kontakty, ktoré by mi pomohli uskutočniť môj sen a preto som sa tohto povolania vzdal. Rybárcil som však dalej a rybáčka sa mi stala koničkom na celý život.

Po prestahovaní sa do Novej Dubnice ste hrávali za mestny klub futbal. Kedy ste sa aktívne začali zapájať do činnosti Slovenského rybárskeho zväzu?

Clenom Slovenského rybárskeho zväzu (SRZ) som od roku 1999 a to v Mestiskej organizácii SRZ Dubnica nad Váhom, kde som doposiaľ.

úspechov na svetovej úrovni. Môžete nám, pán Těšický, priblížiť cestu k týmu oceniem?

Pred takmer deviatimi rokmi, pri vzniku oficiálnej ligy na Slovensku, som založil družstvo MO SRZ Dubnica nad Váhom, ktorého som členom a zároveň vedúcim. Hned v prvom roku sme sa prehrali do 1. ligy, ktorú sme s timom - o rok neskôr vyhrali a v jednotlivcoch som sa stal majstrom Slovenska. V r. 2008 som obsadil tretie a o tri roky neskôr druhé miesto na medzinárodných majstrovstvách Slovenska.

To boli začiatky úspešnej cesty v tejto oblasti vášho života... Čomu ste sa dalej venovali?

Od r. 2005 som bol členom slovenskej reprezentácie, s ktorou sme vybojovali tretie /r. 2007/ na Slovensku v Ružom-

bif skôr marketing a managing tzn. byť kouč, ktorý svojich zverencov správne motívuje, usmerňuje, stanovuje strategiu a taktiku, pripravuje po psychickej i taktickej stránke a hlavne vytvára prostredie dovery, pohody a spoluúčasti. Tréner musí vytvoriť kompaktný tím, kde je rozdiel medzi pretekárom a pomocníkom, všetci v čase sú dôležití a všetci ovplyvňujú konečný výsledok. Ja mám to šťastie, že sa nám podarilo vybudovať vynikajúci kompaktný tím, ktorý na sebe stále pracuje a jednotlivci sú ochotní sa sebaobetovať.

Toto je moja vizia trenera a myslím si, že ideme správnu cestou, ved za posledných päť rokov sme boli 4x „na bedni“ v družstvach na Slovenska pri účasti 48 pretekárov bolo ulovených za dva dni pretekov asi 6400 ryb!!! Čo je viac ako 130 ryb na jedného pretekára. Tento počet je unikatný a pri ostatných pretekoch sa k týmu počtom ani zdaleka nepríbližujeme. Máme u nás naozaj krásnu rieku pre sportovú príviač, ktorú nám závidia pretekári z celého Slovenska.

Určite sa tieto pekné výsledky nedosiahla len tak, z čioho nič...?

Máte pravdu. To sú hodiny tréningu na sústredeniaci, ktoré sme absolvovali na Slovensku napr. v minulom roku na jazere Striebornom, na rieke Poprad pri Svitave, ale aj na českých rieka Bečva, Jihlava či jazerach Jestrabice a Polouvsí. Tu všade sme sa snažili simulaovať podmienky majstrovstiev sveta. Mimo týchto

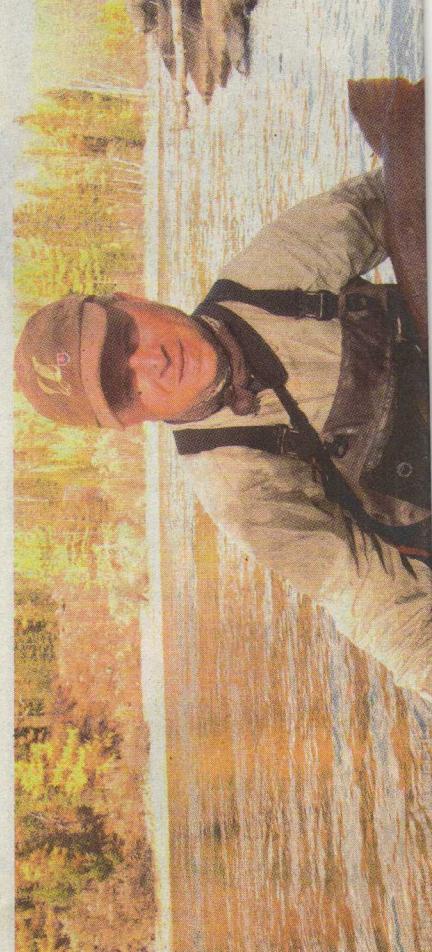
od posledného dopravného prostriedku ešte 80 km na koňoch. Späť pôjdeme na rati, tak to bude aj dosť náročné. Už sa teším, ale aj trochu bojim. Aj keď som ako malý chlapec jazdil na koňoch, teraz budem mušieť asi absolvovať nejaký trening.

Rybári sa radi chvália svojimi najväčšími úlovkami. Aký je ten väčší?

Bolo to v Mongolsku, kde sa mi podarilo uloviť niekoľko tajmanov cez 120 cm. Najväčší mal 128 cm a väzil 21 kg. Poviem vám v tejto súvislosti takú pikošku. Po organizujeme skoro každý rok. Na našom Vahu sú pravidelne najkrajšie príviačové pretekári v rámci Slovenska. V minulom roku na medzinárodných majstrovstvách Slovenska pri účasti 48 pretekárov bolo ulovených za dva dni pretekov asi 6400 ryb!!! Čo je viac ako 130 ryb na jedného pretekára. Tento počet je unikatný a pri ostatných pretekoch sa k týmu počtom ani zdaleka nepríbližujeme. Máme u nás naozaj krásnu rieku pre sportovú príviač, ktorú nám závidia pretekári z celého Slovenska.

To je oblasť, dá sa povedať, profesionálnej rybácky. Vieme však, že rybácke venujete takmer vsetok svoj volný čas, a vyhľadávate aj vody vo svete. Kde vásde

Medzi moje najväčšie štúky

Pravda 196 číslo a ročník, ktoré
som ulovil na mojej rodnej
Morave. V posledných dvoch
rokoch, na pôdopod kamará-
dov, som začal chodiť aj na
sumcov. Minulý rok, sa mi
podarilo uloviť na privlač
180 cm sumca. Mám však
ulovené aj pekné zubáče z
rieky Váh z r. 2012 – 88 cm a
z Moravy 78 cm z vlaňajška.

ste už rybáčili?

záčastnili všetkých ligových kôl, aj väčšími pohárovými pretekov na Slovensku i v Čechách, kde patrili k tým najlepším. Myslím si, že to bola veľmi dobra skúsenosť najmä pre členov širšieho výberu. V minulom roku sme mali na majstrovstvách sveta vyspelý tim, ktorý mal už svoje skúsenosti. Svoju vynikajúcu pripravenosť sme potvrdili celkovým víťazstvom v družstvach a druhým miestom P. Hornáka v jednotlivcoch. Bolo to záťať najlepšie umiestnenie slovenskej reprezentácie na MS v historii. Zvítazili sme pred Českom, Ruskom, Poľskom a Talianskom.

Ing. Vlastimil Těšický s unikátnym úlovkom.

rybárskych medzinárodných ocenení, zažil nespocetné množstvo príhod pri slovenských aj svetových vodáčach a tak sme Ing. V. Těšického osloviли, aby sa s našimi čítateľmi o ne podeli. Rád nám vyskôvel a tak vám prinášame rozhovor s ďalším úspešným Novodubčanom. Vidieť, že rybársku podlahol telom aj dusou, ved už na naše stretnutie príšiel v tričku s emblémom slovenskej privlačovej reprezentácie a celým rozhovorom sa rybáčenie fahalo ako nit, ktorá rokmi nabera na pevnosť. Želame vám teda prijemné chvíle pri čítaní týchto riadkov.

Pán Těšický, kam až siahajú korene vašich rybárskych začiatkov?

Tak ako ste v úvode spomnuli, bolo to na rieke Bečva. Môj otec bol predsedom rybárskej organizácie v Hustopečoch nad Bečvou a keď išiel na rybacku už ako malého chlapca ma braval so sebou. Vtedy rybársky lístok mohlo dieťa dosť až v desiatich rokoch, nie ako teraz, v siedstich. Okolo rýba rybáčky som sa motal stále, pomáhal som aj pri výlovoch ešte predtým, než som dostal prvý rybársky lístok. Chcel

Už deviaty rok som členom výboru MO, kde som zodpovedný za športovú činnosť.

Závodne sa venujete najmä rybáľovi privlačou. Možete nám ozrejmíť o aký druh chytania ryb ide?

- Je to aktívny spôsob chytania ryb. Teda nie tak, že si rybár sadne na breh k udici, ale sa prejde prírodou po brehu, ale aj vo vysokých gumených čížmách až po prisia, v tzv. skafandri na brodenie v rieke. Tak prejdem aj desať kilometrov vodou, nachodím sa, ale aj si psychicky oddechnem a to je o tom, urobím niečo pre svoje telo a zároveň zrelaxovať a vycísiť si hlavy. Pravé tento druh odpočinku je mojim veľkým životabudícom. So závodnou privlačou som aktívne začal v r. 2000 v Českej republike, kde som pôsobil v družstve John Crane MO SRZ Hustopeče n.B. S družstvom sme pretekli v prvej aj druhej lige. V tej dobe mojimi najväčšimi športovými úspechmi bolo umiestnenie v prvej dvadsaťatke celostátného rebríčka.

V ostatných rokoch pôsobíte aj vo funkcií štátneho trénera slovenskej reprezentácie. Áno. Od roku 2009, kedy bol MS v Andore, pôsobím vo funkcií štátneho trénera slovenskej reprezentácie LRU Priviac. Na majstrovstvách sveta v r. 2010 v Chorvátsku sme zvítazili, o rok neskôr v Taliansku sme boli tretí, v r. 2012 v Poľsku druhí a v minulom roku sme v Česku na rieke Jihlave, vo veľmi prestížnych pretekoch, opäť zvítazili.

Podľa miňa byť trénerom štátnej reprezentácie LRU-Priviač na Slovensku neznamená trénovať reprezentantov v pravom slova zmysle, ale treba ro-

Pán Těšický, dakujujem vám za rozhovor. Myslím si, že bol by ešte o čom rozprávať, ale stránky Novodubčických zvestí nás nepočasť. Možno sa s násimi čitatelmi radi podelite o zážitky po prichode z Mongolska. Bude nam potešením.

Jarmila Gašparová
Snímky: archív V. Těšického

Pán Tešický, ktoré sú vaše

Pán Tešický, ktoré sú vaše

Majstri sveta v ryholove privlačou (slovenské družstvo).

